

MÚSICA DE CAMBRA

2018_2019

CHAD HOOPES.
EL VIOLÍ FRANCÈS

16 DE MAIG
DE 2019

SALA 2 ORIOL MARTORELL

L'AUDITORI

auditori.cat

CHAD HOOPES.
EL VIOLÍ FRANCÈS

MAIG 2019

Dijous 16 a les 20h

Chad Hoopes violí • **David Fung** piano**CLAUDE DEBUSSY**

Saint-Germain-en-Laye 1862 - París 1918

Sonata per a violí i piano en Sol menor, L140 (1917)

14'

Allegro vivo

Intermède: fantasque et léger

Finale: très animé

EUGÈNE YSAÏE

Lieja 1858 - Brussel·les 1931

Ballade de la Sonata per a violí sol núm. 3 en Re menor

8'

"George Enescu", op. 27/3 (1923)

MAURICE RAVEL

Ciboure 1875 - París 1937

Sonata per a violí i piano núm. 2 en Sol major, M77 (1923-27)

18'

Allegretto

Blues. Moderato

Perpetuum mobile. Allegro

PAUSA

15'

CAMILLE SAINT-SAËNS

París 1835 - Alger 1921

Sonata per a violí i piano núm. 1 en Re menor, op. 75 (1885)

29'

Allegro agitato - Adagio

Allegretto moderato - Allegro molto

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
#auditori

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

per **Mònica Pagès**

«La música francesa és la claredat, l'elegància, la declamació simple; la música francesa vol, per sobre de tot, agradar», va dir Claude Debussy a un periodista de *La Revue bleue* a l'abril de 1904. Una de les obres de cambra emblemàtiques de la creació de Debussy és aquesta *Sonata per a violí i piano* que va compondre el 1917 i que va dedicar a Emma Bardac, la seva esposa. Es va estrenar el 5 de maig d'aquell any a la Salle Gaveau de París amb el violinista Gaston Poulet i Debussy al piano, en la que va ser la seva última aparició en públic. De fet, aquesta obra formava part d'un projecte que volia anomenar *Sis sonates per a diversos instruments*, però que va deixar inacabat perquè va morir el 25 de març de 1918. El mateix Debussy va declarar que «aquesta sonata serà un document interessant del que pot crear un home malalt en temps de guerra», la Primera Guerra Mundial. Però el cert és que, passats cent anys, els violinistes li estan molt agraïts per la seva inspirada melodia, la seva sòlida estructura i les dificultats tècniques i interpretatives que exigeix.

A continuació, sentirem la *Ballada*, composta per Eugène Ysaÿe, el pare de l'escola violinística francobelga i un dels noms més importants del Conservatori de Brussel·les i del segle XX. Es tracta de la tercera de les sis sonates per a violí sol, composta al juliol de 1923. Cadascuna va estar dedicada a un gran violinista de la seva època. Aquesta la va oferir al romanès George Enescu. Es tracta d'un sol moviment amb dues seccions, com si fossin la doble cara del virtuosisme que es pot assolir amb aquest instrument fins a la màxima *bravura*.

Precisament, va ser George Enescu qui va estrenar la sonata per a violí i piano de Maurice Ravel, amb el mateix compositor al teclat, en un concert a la Salle Érard de París el 30 de maig de 1927. Ravel va necessitar cinc anys «per suprimir notes innecessàries i per remarcar la incompatibilitat d'aquests dos instruments», declarava. Està dedicada a la seva amiga i violinista Hélène Jourdan-Morhange. Comença amb el lirisme sonor que de seguida reconeixem com impressionista per l'orientalisme propi de principis del segle XX. Després, hi apareix un blues per influència de la música nord-americana que Ravel començava a descobrir als clubs de París durant els anys vint. I el *moto perpetuo* final explora l'habilitat de l'interpret amb molts recursos sonors.

Amb Camille Saint-Saëns, retrocedim al segle XIX, a 1885, quan va compondre aquesta sonata per a violí i piano en què podem sentir ressons de la Sonata "Kreutzer" de Beethoven, per la brillantor i la grandiloqüència amb què es desplega. En aquesta obra, hi tenim el precedent del canvi d'estil que es va produir en la música francesa amb el nou segle, que va allunyar qualsevol rastre de germanisme per donar lloc a un tractament de la tonalitat més lliure i subtil.

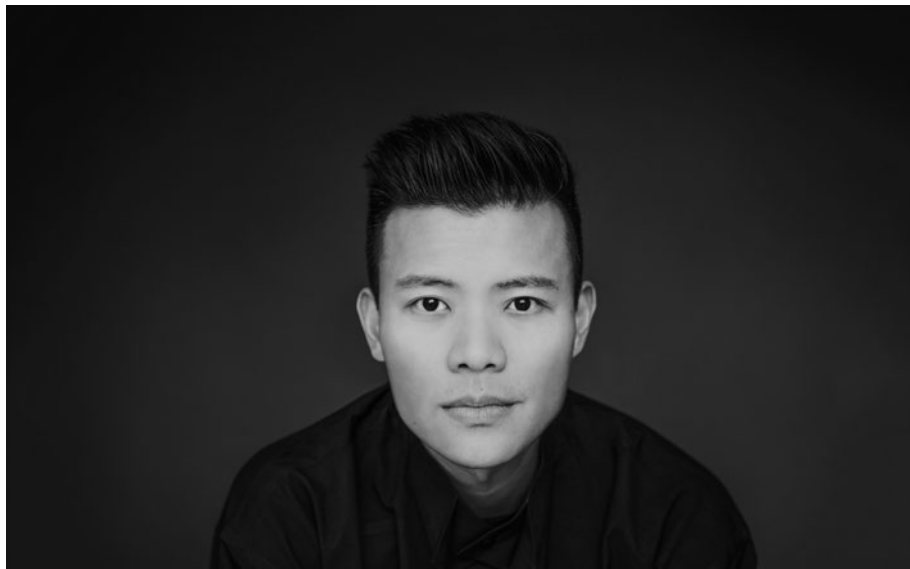
CHAD HOOPES

Aclamat arreu del món pel seu excepcional talent i el seu magnífic to, l'estatunidenc Chad Hoopes s'ha consolidat com un artista consistent i versàtil malgrat la seva joventut. Nascut a Florida, va començar a estudiar violí amb tres anys i va continuar la seva formació a l'Institut de Música de Cleveland i a l'Acadèmia Kronberg. El 2008 va guanyar el primer premi en la secció de joves artistes del Concurs Internacional de Violí Yehudi Menuhin i l'any 2017 va rebre el premi Avery Fischer Career Grant del Lincoln Center.

Entre les seves actuacions recents destaquen les seves col·laboracions amb l'Orquestra de Filadèlfia, l'Orquestra de París, la Konzerthausorchester de Berlín, la Simfònica de Vancouver i l'Orquestra Nacional del Capitole de Toulouse. Prèviament, ja havia actuat amb les Simfòniques de San Francisco, Pittsburgh, Houston i Nacional, l'Orquestra de Minnesota, la del Festival de Música de Colorado i la del National Arts Center. A més, actua amb freqüència amb la Chamber Music Society. També, ha ofert recitals als escenaris de Tonhalle Zürich, Louvre i Lincoln Center, i a festivals com el de Ravinia, Menuhin a Gstaad, Rheingau i Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, on va guanyar el prestigiós Premi del Públic.

El seu primer enregistrament va ser amb l'Orquestra Simfònica de Radio Leipzig de MDR sota la batuta de Kristjan Järvi amb els concerts de Mendelssohn i Adams, mentre que aquesta tardor veurà la llum el seu segon treball amb la Sonata per a violí de Bernstein i el pianista Wayne Marshall.

Hoopes toca un violí Samuel Zygmuntowicz de 1991 que va pertànyer a Isaac Stern.

© Neda Navace

DAVID FUNG

David Fung destaca per les seves actuacions elegants i refinades, al mateix temps que intensament poètiques i expressives. Actua regularment amb les primeres orquestres del món, com l'Orquestra de Cleveland, la Filharmònica i la Simfònica d'Israel, l'Orquestra de Cambra de Los Angeles, la Nacional de Bèlgica, la Simfònica Nacional de Taiwan, la New Japan Philharmonic, la Saint Paul Chamber, la Simfònica de San Diego, la Simfònica de San Francisco, la Filharmònica de Tampere, la Simfònica de Melbourne, la de Queensland i la Simfònica de Sydney. Les darreres temporades l'han portat a debutar al Festival de Piano de Brussel·les, al Kennedy Center i, en recital, a Nova York, presentat als Great Performers del Lincoln Center.

Com a músic de cambra, Fung és convidat freqüentment a prestigioses sales i festivals de tot el món, com el Festival de Música d'Aspen, el de Música de Blossom, l'Internacional d'Edimburg, el de les Arts de Hong Kong i el de Ravinia.

Va acaparar l'atenció internacional com a guanyador de dos dels cinc millors concursos internacionals de piano: el Concurs Internacional de Música Queen Elisabeth a Brussel·les i el Concurs Internacional de Mestres de Piano Arthur Rubinstein a Tel Aviv. Va ser el primer graduat en piano del Conservatori de Colburn, a Los Angeles i és artista de Steinway.

MÚSICA DE CAMBRA

SOLISTES DE L'ORQUESTRA DEL FESTIVAL DE LUCERNA | SCHUBERT LIED | ARMIDA QUARTETT | VARVARA: CLAR DE LLUNA | MARATÓ BEETHOVEN | CALIDORE STRING QUARTET & CRISTINA GÓMEZ GODOY | DAVID OISTRACH STRING QUARTET | EVGENY KISSIN | TRIO BARRAGÁN, SOLTANI, FLORISTÁN | PLANETA CLARINET | TRIO BENEDETTI ELSCHENBROICH GRINYUK | FESTIVAL EMERGENTS BARCELONA | JOSEP CABRÉ I MIQUEL VILLALBA | COSMOS QUARTET & ELLEN NISBETH | NIKOLAI LUGANSKY | QUARTET CASALS

Abona't a la Temporada 19_20

L'AUDITORI
auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO